

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **V. M.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem V. H.
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Šťastným
sídlem Novovysočanská 537/31, 190 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2022, č. j. OAM-15191-45/PP-2021,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2022, č. j. OAM-15191-45/PP-2021, kterým žalovaný I. podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítl žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu, neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a II. stanovil žalobci lhůtu k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
2. Žalobce učinil součástí žaloby návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. K jeho odůvodnění uvedl, že výkonem výroku II. rozhodnutí by byl ohrožen mnohonásobně vyšší újmou než jiné osoby či veřejný pořádek při samotném výkonu rozhodnutí. Žalobce by při výkonu výroku II. byl nucen vycestovat zpět na Ukrajinu, neboť jinde mimo Českou republiku není schopen zajistit si zázemí, kde by však byly reálně ohroženy jeho zdraví a život probíhajícím válečným konfliktem. Ani sám správní orgán nepovažoval přítomnost žalobce na území České republiky za bezprostředně ohrožující bezpečnost či veřejný pořádek, když na str. 9 rozhodnutí mimo jiné uvedl, že žalobce může po 23. 11. 2022 opětovně požádat o vydání oprávnění k pobytu na území ČR. Do této doby by však již uplynula žalobci lhůta k vycestování, je tedy nutné žalobě přiznat odkladný účinek. S ohledem na lhůtu k rozhodnutí o žalobě dle § 172 odst. 10 zákona o pobytu cizinců jsou pak případné dopady přítomnosti žalobce na území České republiky zcela marginální oproti jeho povinnosti vycestovat, což by znamenalo vycestování na území Ukrajiny.
3. Dle vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku měl žalovaný za to, že by žalobě odkladný účinek přiznat neměl být, neboť nejsou splněny všechny podmínky pro jeho Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

přiznání. Není totiž splněna podmínka vzniku újmy pro žalobce a rovněž by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

4. Žalobce vymezil újmu tak, že by v důsledku pravomocného rozhodnutí musel vycestovat na Ukrajinu. Avšak z rozhodnutí samotného podle žalovaného takový následek nutně nevyplývá, neboť rozhodnutím žalovaného nebylo vyhověno žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu a dále žalobci byla stanovena lhůta k vycestování. Žalovanému není zákonem o pobytu cizinců svěřena pravomoc, aby stanovil stát, do něhož musí cizinec vycestovat. V této souvislosti žalovaný připomněl, že manželka žalobce je občankou Maďarska a lze předpokládat, že v této zemi disponuje zázemím umožňujícím bezpečné přemístění manžela. Zároveň Maďarsko má na území ČR zastoupení a je možné předem požádat o vstupní víza.
5. Není tedy pravdou, že by zamítavé rozhodnutí nutilo žalobce k návratu na Ukrajinu. Žalovaný si byl samozřejmě dobře vědom, že zde probíhá rozsáhlý vojenský konflikt, a obava o zdraví a život je více než relevantní. Na tomto místě žalovaný připomněl, že stanovená lhůta k vycestování vytváří prostor pro další kroky cizince, které mohou směřovat k úpravě pobytového režimu, jak ostatně judikuje Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 10. 2021, č. j. 8 Azs 303/2019-49 (zejména bod 16.). Cizinec tedy může usilovat o získání například víza strpění, příp. usilovat o vstupní vízum do jiného státu. Pro úplnost žalovaný uvedl, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že žalobce podal dne 19. 10. 2022 žádost o udělení víza strpění dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. V rámci řízení byl dne 31. 10. 2022 vydán záznam o udělení víza, nicméně v souladu s § 51 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je vízum uděleno až jeho vyznačením do cestovního dokladu. Žalovaný měl tedy za to, že žalobcem přestěžená újma žádnou újmu nepředstavuje.
6. Důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu byla skutečnost, že žalobce byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“) a v návaznosti na tento trest opakovaně mařil výkon úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Tímto chováním tak žalobce prokazoval, že nehodlá respektovat právní předpisy hostitelské země. S ohledem na právě uvedené lze hovořit o recidivním porušování právního řádu České republiky, což lze považovat za dlouhodobé narušování veřejného pořádku, přičemž zachování veřejného pořádku lze jistě považovat za důležitý veřejný zájem, který může být přiznáním odkladného účinku ohrožen.
7. Žalobce ve svém návrhu poukazoval na odůvodnění rozhodnutí, ze kterého vytrhl konstatování, že žalobce může opětovně požádat o vydání pobytového oprávnění po datu 23. 11. 2022. Z toho však nelze jakkoli dovodit, že žalobce nepředstavuje nebezpečí pro veřejný pořádek. Žalovaný přiznal své pochybení, neboť uvedené datum chybně odvíjel od uplynutí předchozího trestu zákazu řízení motorových vozidel. Žalobce však vykonává další trest zákazu řízení motorových vozidel, který je platný až do 14. 7. 2023. Žalovaný tedy ze všech shora uvedených důvodů navrhl zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku.
8. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

9. Z citovaného ustanovení zákona plynou dvě hmotněprávní podmínky přiznání odkladného účinku žalobě, a sice 1) že právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
10. Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. dále vyplývá, že je na žalobci, aby tvrdil (tzv. břemeno tvrzení) a prokázal (tzv. důkazní břemeno) naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Je tudíž na žalobci, aby specifikoval, v čem má tato újma spočívat, a aby tyto tvrzené skutečnosti náležitě doložil. Jen tak může soud posoudit, zda neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí může nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma žalobci vzniknout.
11. Z žalobcova návrhu vyplynulo, že jedinou hrozící závažnou újmou, kterou žalobce pociťoval, bylo nucené vycestování na Ukrajinu. Soud nicméně shledal, že tato újma není v současnosti v žalobcově případě aktuální a reálná. Podle sdělení žalovaného žalobce požádal o udělení víza za účelem strpění pobytu na území, a toto vízum mu mělo být vyznačeno do cestovního dokladu. Z toho vyplývá, že od okamžiku vyznačení víza může (bude moci) žalobce nadále legálně pobývat na území České republiky.
12. I kdyby žalobce žádost o udělení víza za účelem strpění již nepodal, byla by to varianta, směrem ke které by jej soud instruoval vedle možnosti získat popřípadě oprávnění k pobytu na území země, jejíž občankou je žalobcova manželka, tj. Maďarska. V současnosti, kdy již Evropská unie a v rámci ní i Česká republika vyvinuly snahu o pomoc občanům Ukrajiny, jež čelí ruské agresi, v podobě institutů dočasné ochrany a víz za účelem strpění pobytu na území, mají tyto instituty přednost před přiznáním odkladného účinku správní žalobě.
13. Tím spíše to platí v případě žalobce, který by jinak podle soudu na přiznání odkladného účinku neměl právo, neboť by přiznání odkladného účinku bránil důležitý veřejný zájem na ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti. Situace, kdy byl žalobce potrestán za řízení pod vlivem alkoholu a následně se dopustil maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, kdy byl hned dvakrát přistižen při řízení motorového vozidla i přes uložený zákaz řízení motorových vozidel, přičemž poslední trest zákazu řízení ještě nevykonal, svědčí minimálně o nerespektování právního řádu České republiky a nepřevzetí odpovědnosti za vlastní protiprávní jednání.
14. Pokud se žalobce odkazoval na datum 23. 11. 2022, od kdy by mohl opakovaně požádat o udělení pobytového oprávnění, žalovaný poukázal na to, že dané datum uvedl v napadeném rozhodnutí nesprávně a správné datum konce trestu zákazu řízení mělo být až 14. 7. 2023. I celkově nicméně žalobce uvedenou informaci nemístně vytrhl z kontextu, neboť z napadeného rozhodnutí neplyne, že žalobce má šanci úspěšně žádat o pobytové oprávnění hned následující den po výkonu trestu. Přímo navazující poslední odstavec na str. 9 napadeného rozhodnutí totiž mj. uvádí: „*Kromě toho, jak již správní orgán uvedl výše, po uplynutí dostatečně dlouhé doby, kdy správní orgán bude moci konstatovat, že účastník řízení již nepředstavuje riziko pro Českou republiku, není vyloučeno jeho získání přechodného pobytu.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

15. Protože podmínky pro přiznání odkladného účinku musejí být naplněny kumulativně a protože žalobce nesplňuje již první z nich, nezabýval se soud již dále tím, nakolik by přiznání odkladného účinku žalobě bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem při zohlednění zákonem stanovené lhůty pro rozhodnutí o podané žalobě. Soud tudíž návrh podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *a contrario* zamítl.
16. O nákladech řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, když bude postupovat analogicky podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s., a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Plzeň 15. listopadu 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu